

De auferibilitate pape

Potuerant ex pmissis omnibus velut ex fundamentalibus quibusdam regulis directionibus et signis in via mandatorum dei leges elici particulariores, ad tollendum scandala impudentia prosperum iter pacis fidei virtutis ad sedationem scismatum quo ad primum, ad extirpationem errorum quo ad secundum, et ad reformationem monachorum quo ad tertium, sed neque tempore neque locis sufficiunt, quod terigerunt insuper multa ex eis prudentes et studiosi suis in scriptis, quod rursus debent hominibus leges et constitutiones particulares, magis per mutuam collationem omnia de concilio agitant tractari et diffundiri, utra regionum aut patiarum varietate. Quia denique decreta et decretales viderentur abundantanter sufficere, si per legem viuam fieret efficax executio. Alioquin multiplicatio constitutionum hominibus etiam penalium quaqueque plausibiliter onerat et aggrevat quod subveniet aut perficiat, faciamus tandem in oratione etenim vestrum. O remelet ad I. et dicamus obsecrates prosperum iter faciat nobis deus salutarium nostrorum. Iter terrestre sed spirituale et celeste, iter emittatis ad deum salutarium nostro rum qui est deus benedictus in secula. Amen.

Libellus de auferibiliitate pape ab ecclesia Iohannes de gerson cancellarii parisiensis.

Enient autem dies cum auferatur eis sponsus. Ad arcu. ii. Circa quam textum per matrem nec currentem queritur. Si auferibilis sit sponsus ecclesie a filio eius vel ab ea. Et ponatur hic considerationes. xx.

Consideratio Prima.

Auferibilis non est sponsus ecclesie, Christus homo ab ipsa tota ecclesia lege stante. Siquidem caput ecclesie Christus est. Ad Ep. viii. et Col. i. et ii. Puto autem nemo possit credere quod ab aliis capite valeat permanere corpus aliquod vero vel mysticum, sed ecclesie corpus mysticum manere spesque ad confirmationem seculi necessaria est lege state, matthei. vi. et xxviii. Hoc ergo fiet per viuisimum influxum spiritus in ipsum. Propter quod facit parabolam Christus se vitam corporalem discipulos palmitibus. Quod si quis dixerit oppositum dices ecclesiam ince-

pisse ab abel iusto secundum Gregorium, quod tempore nostro Christus erat incarnatus. Unde et Iohannes in apocalypsi, qui dicit agnum fuisse occisum ab origine mundi per misericordiam, et acceptum a deo, id est non dum corporaliter exhibitius, quod nec ipsi antiquis erat salutis nisi in fide, multum tamen implicata et generali mediatoris et capituli ecclesie Christi in futuri, quibus erat necessarium credere secundum illud symbolum, quod deus est et quod est remunerator in se creditus. Rursus deducatur quod dictum est ex ipsa predictio ne matrimoniali vinculi inter Christum sponsum et ecclesiam sponsam sicut Job in apocalypsi ecclesiam sub Typo civitatis nouae hierusalem videt descendente de celo sicut sponsam ornatam viro suo. Nam ad exemplar celestis ecclesia terrena formata est. Sed autem dominus promisit hoc non separata, ita ut lege statuendo possit aut debet dari liberius repudij inter sponsum et sponsam, priuncios legitime. Que autem priuncio matrimonialis magis legitima quam Christi sit ad ecclesias confederatio, propterea dicit per prophetam Sabaoth te mihi in eternum, et per alterum prophetam, Si potest oblinisci mater non potest misereatur filio uter sui, ego tamen tui non obliniscar. Quoniam de ecclesia sponsa sua Nam relinqueretur homo prius et matrem et adhuc habebit uxori sue, sic Christus ecclesie, cum matrimonium carnale ideo sumat indissolubilitatem, quod sacramentum magnum est in christo et ecclesia, quod est illius matrimonij sacramentum.

Consideratio secunda

Auferibilis est absolute loquendo sponsus ecclesie Christus homo ab ipsa ecclesia. Neque enim minus homo est possibile quam Christus desinet esse homo sicut spontanea voluntate verbum caro factum est, aut quod desineret esse nedum ecclesia ipsa sed omnis generaliter creatura. Porro sicut non est absoluta et inauferibilis habitudo cuiuscumque creature ad alteram creaturam, neque tanquam finibilis ad suum finem, neque tanquam effectus ad suam causam, sic non est hoc modo essentialis vel inauferibilis habitudo ecclesie, ad Christi humanitatem quam utique confitemur creaturam. Et ita stataret absolute Christum hominem esse et ecclesiam sibi esse, nec tamen ipsam a Christo ut homo est, vitales influxus suscipere.

Ab ecclesia

5

Consideratio. 3.

Nisibilis est sponsus militans ecclie Christus a quibus suorum filiorum hic in via. sed non ab omnibus collectio quodammodo manebit militans ecclia et lege stante sicut deinceps locorum promissorum. Per spicula est prima pars habens diuersum, quoniam nullus est homo vivens qui non videat mortem. et si hoc non sufficiat quod dicunt apostoli quod siue vivimus siue morimur tunc aut perinde nihil separamur a Christo. Cestas enim quod sit segnatio pro morte tale quod definit esse quod vivator et ecclia militante. Cestas propter alios quodammodo manebit habens aliquos in via, sicut per prophetam deficere culpabilitatem a Christo pro vita ut palmes aridant et combustione soli aptus separari nisi in fuerit per confirmationem quodammodo posita existentia, put est vivator. Altera pars diuersa sequitur ex prima consideratione et eius deductione, quoniam et omnis collectio nihil aliud est quam ecclesiastici corporis in dissolubili copago, quem admodum dicitur soleret, totum nihil aliud est quam siue pater simul sumptus, sed hec copago manet in eternum legem stante.

Consideratio quarta

Aisenibilis non est sponsus ecclie Christus ab ipso quoniam influat quotidiane ratione per modum meriti et imperatores et alii sancti et plusquam ipsi, quoniam enim per modum dignitatis et spiratores et vivificationes et spiritum suum sive spiritu et charitate cum ceteris donibus infundendo gratianis, virtutum donorum et beatitudinum et maxime sacramentorum Itaque sicut non permanet corpus aliquod ex viuens nisi haberit qualitatis dispositioes reddentes complexionem armaticam et decentem, et manutentiam formam cum corpore organico, et in exigentiam ipsius, a conforme ac utilitatibus, et operationibus suarum, cur alius de venit mors? non aliter sentiendum est de corpore mystico ecclie. Propter enim spiritus et corpus qui est spiritus Christi, est etiam suo modo forma corporum ecclie Christi, probens ei vitam unitatem et motum, et hec non permanet cessantibus qualitatibus dispositionibus nominatis diffusis per totum corpus ecclie et per membrorum vanam, putreni cuique membro donatum est et per opus huius ad edificationem corporis universi. Traditum hoc apostoli clarissime scribes ad Ephes. iiiij. Soli

cite inquit habere unitatem spiritus in vinculo pacis, unum corpus et unum spiritum, sicut vocare estis in una spe vocatores vestre. Unus dominus, una fides, una baptisma, unus deus et pater omnis, sequitur. Unicus autem nomen data est gratia secundum mensuram donatois Christi, sequitur, et ipse dedit quosdam quidem apostolos recte. Quinta articuli quatuor principales apostoli symboli fundati illa consideratione. An us est. Credo iam spiritum et vivificantem, quod vivificantem misericordiam eccliam, sicut prophetus additur, et unam sanctam eccliam catholicam. Deinde sequitur. Sacerdos, hoc est sacramentorum communionem, ac deinde remissionem peccatorum intelligere, sequitur, et vitam eternam.

Consideratio. 4.

Aisenibilis non est ab ecclie militante sponsus suus Christus habens quoniam spiritus influat in eandem eccliam spiritum suum per membra varia, gradus hierarchicos officios et amministratorum et dignitatem et statum ab ipso constitutorum dum ecclie fundavit primus et edificauit. Per enim permanebit ecclia usque ad consummationem seculi, permanebit et perfecta, dei enim perfecta sunt opera, non solu inchoatione, sed magis in conservatione et consummatone. Sed nemo dubitauerit quin ablatus unius membra a corpore deformitate grande et imperfectio ne inducat. Manebit ergo semper ecclia cuius spiritus integritate et perfectione membrorum. Scribit de his apostoli, ad Corin. xiiij. Divisiones inquit gratiarum sunt, idem autem spiritus, et divisiones ministracionum sunt, idem autem dominus, et divisiones operationum sunt, idem autem deus qui operatur omnia in omnibus. Unicus autem deus manifestatio spiritus ad utilitatem, alii spiritus quidem per spiritum datus sermo sapientie, alii spiritus secundum spiritum eiusdem spiritus, alteri fides in cordem spiritu, alii gratia sanitatis in uno spiritu, alii operatione virtutum, alii prophetia, alii distinctione spirituum, alii genera linguarum, alii interpretatione sermonum. Hec autem omnia operantur unus atque id est spiritus dividens singulis partibus. Concludamus ex his pauli verbis quod assiduus erit in ecclie ministerium et gratiarum gratis datarum, quas enumerat et hoc quantum expeditat eius decursui et edificationi, sic erunt sapientes sic prophete sic di-

De auferibilitate pape

scretores spirituū. qbus ex officio hierarchi
co cōmiso eis a xp̄o et sp̄ulante cōueniūt
tales actus. ita vt ab humana quanis au-
toritate nequeat impediri suspēdi vel phi-
beri sicut nec status papalis nec aplice vel
pastoralis. fuerūt em̄ primitus velut in q
dā seminario viuifico positi in ecclia p̄ cri-
stū et postmodū crescente ecclia discreto ta-
liū magis innotuit. velut si stipes vinee se
in folia et flores et ramos explicuerit.

Consideratio sexta.

Hiereribilis nō est sp̄es eius ecclie
xp̄s ab ecclia taliter quin sem-
per habeat in se viuificū semen.
quo p̄tq successionē generati-
onis et generationis sese cōtinuare in corpe
rōto et in membris p̄serum officiib⁹ si
militet et in filiis. Traduciē ad hoc illū cri-
sti. **D**athei. xxiiij. Amen dico vobis nō
pterib⁹ generatio hec donec oīa heciāt lo-
quens de generatioē iustor⁹ q̄ contrariatur
illi de qua dcm est. Amen dico vobis q̄
requiret a generatioē q̄c omis sanguis ab
abelusto. Itaq̄ si dñs in rex mutabiliū
creatione singulis indidit semenē fīm ge-
nus suū ad propagatioē sue generationem
Pi tā in lege nature/ q̄ in lege moysi stat⁹
sacerdotū durabat q̄l in pumogenitū/ v̄l
p̄ successionē hereditariā filior⁹ p̄ patrib⁹
suis/ optuit multo amplius legē grē p̄fec-
tissimā/ babere in semetipsa secunditatē p̄
sui cōtinuatione legitima. **A**d qđ inducit
apt's ac **R**oma. ix. xix. p̄hete euangelici.
Esai. i. Nisi dñs exercitus reliquias et nob̄
semen quasi zodoma fuissemus et quasi go-
mora siles essemus. Hoc aut̄ qđ alio de-
bet intelligi q̄ vis insita spūalis et r̄as que-
dā viuifica. in vniuersit̄ corpū ecclie. p̄
qua hierarchicū ordo sūns. p̄t v̄sq̄ in fi-
ne subsistere. **E**t ex his ptinus infertur
q̄ ecclia vel cōcilium ēā representans p̄t insti-
tuere vel eligere vel designare summū pon-
tificem in sacra sede petri. P̄t insuper mo-
dum determiningare vel limitare enī takē v̄l
taliter instituendi siue designandi/ ita q̄ n̄
spectat hoc ad solum pontificem summuīz
alioquin ip̄o mortuo v̄l nolente dare legē
eligendi successore posset ecclia p̄manere
iungiter sine summo pontifice qđ nequit si-

erī legē stante. Qđ si quis dicerit. Nodos
qui nūc obseruant̄ p̄ electiōē summi pon-
tificis determinatos esse p̄ summos pon-
tifices. **N**acet. Sed ecclia p̄ sensu suo v̄o vel
interpretatio approbavit aurā in defectū q̄
lem pdicimus. fas haberet immunitare. Et
ita fas et in diuum nullius possit. cūq̄
q̄ pontificis autoritas legē dare.

Consideratio. 7.

Hiereribilis nō est sponsus ecclie
xp̄s ab ecclia sponsa sua et filiis et
sic q̄ remaneat ecclia in sola mu-
liere. immo nec in solis mulieri-
bus oīb⁹. immo nec in laicis solū lege stā
te et nō facta divinitus noua institutione.
Va oppositū. ecclia deficere posset in suis
gradib⁹ et officiis hierarchicis. In suis ei-
am sacris v̄sq̄ in fine. **P**ater hoc p̄suppos-
nendo q̄ sacerdos a nō sacerdote et ep̄us a
nō ep̄o neq̄ instituti. immo nec a tota mul-
titudine laicor⁹ aut mulierū simul congre-
gata. si p̄ casum mortui essent oīs sacer-
dos. **T**adiēt̄ et nō facta divinitus institutio
ne noua. q̄ sp̄ulante dictāte et opanteno
ua p̄stan posset auctoritas qualis nōdū col-
lata est. quēadmodū prius q̄ de institu-
set sacerdotū nouū sup̄remū/ et alios infe-
riores gradus hierarchicos in ecclia. n̄ du-
bitū qui hoc potuerit. Porō nulla cōitas et
vniuersitas hoīm mortalium simul p̄grega-
ta tāle aliquē gradū nullomō istimere po-
tuisset. cū p̄tate qualis in q̄libet rep̄ie q̄ sup̄
natrā erit̄ ip̄am sibi p̄supponit et subse-
nit quodamō sient forma maternā. **A**cc
opinor q̄ aliq̄ doctor theologor⁹ senserit
in hoc p̄tē quānīs verba quedā ep̄le eius
dā tractatus de cōcilio generali videri p̄nt
aliquiliter hoc sonare. nisi benigno interp̄
te soueant. **B**edictetur p̄inde q̄ nec hie
ronymus nec aliquis aliorum dicēs ecclie
iam vel apostolos sibi constituisse p̄petrū
et sup̄remus et p̄ceps inter eos ad sc̄is
ma tollendum non intelligunt hoc nisi qđ
ecclia vel apostoli declarauerunt ita esse
constitutum a christo. et hoc tenendum si
delibus tradiderunt. Et ita salutē illa que-
teros yanetas.

Consideratio octaua.

Haberibilis est aut mirabilis lege statē qlibet politia civilis monar chica seu regalis, et si sit aristocra tica, et nō sic de ecclia que in uno monarcha sup̄mo et uniuersuz fundata ē a xp̄o. **D**icitur deducit consideratio tē a p̄ori q̄ apostorū deducēdo variatōes q̄ fuerūt alijs politis, q̄ nullā aliā politiā instituit xp̄s inutabilit̄ monarchica, et dāmō rega lem, nisi eccliam. **E**t oppositi sentientes ecclia, q̄ s̄ fas est ee plures papas, aut q̄ q̄ liber ep̄s est in sua dioceſi papa, vel pastor supremus equalis paperomano erant in fide, et unitate ecclie, p̄tra articulū illū et in vñā sanctā rē, et si priuaces maneat iudicā di sunt heretici, sicut martiuſi p̄ padua et quidā alioꝝ. **C**onsonat ratō q̄ sicut ad vñā fidē et ad eadē sacra obligant̄ oēs via tores. **S**ic cogit ut non eē sc̄ima, reductio nē finale fieri ad vñū supremū. **S**ecus vbi cōmunitas regitur legib⁹ solis naturalib⁹ et traditionib⁹ humanis, q̄ p̄ varietate tē por̄z et locoz laudabilius et utilius varians q̄ ut uno tenore ligent oēs, quēadmodū tradit̄ Ansto, exemplificans de regula lebie. **C**ono circa dicamus ex incidenti cō sequenter q̄ nec summis pontificis nec aliquis alioꝝ dī conari ut canones positiꝝ et alie traditiones humane obseruent̄ vbiq; p̄ totā eccliam, et p̄ oēs invariabiliter natio nes. **O**ppositi latagere dedit forte occasio nem grecis discedendi a latinis dat p̄terea quotidie materiā multā, litium scrupulorum grauiū, dū equali tenore querēt̄ obser uari lex humana sive sit illa canonica secu laris vel ciuilis, quemadmodū custodiri diuinam absq; vlla variatione necesse est. **I**nde venit illa xp̄i questio. **A**pathei, v. **I**nī fecisti mandatum dei p̄pter tradi tiones vestras.

Consideratio. 9.

Haberibilis est vicarius sponsus ecclie p̄ voluntariam eius ces sionem aut renunciationē a pa patu, fuerat enim olim dubitato post renunciationē Celestini, nunquid talis renūciatio iure subsisteret. **T**um p̄ter

votū quo se papa obligat ad eccliam. **L**uz p̄ter desponsationē et matrimonii quod dā spirituale inter papā et eccliam. **T**um p̄terea quia papa diuino iure statutus est in hoc gradu. **E**t sique sunt alie ratiōes. **O**c casione cuius dubitatiōis facta est decret̄ lis determinans affirmatiā q̄ hoc licet.

Et ita licet q̄ ex hac humili renunciatōne enī ceteris patribus. **C**elestinus annume ratus est catalogo beatorꝝ. **S**unt autem casus aliqui etia p̄ iuristas expressi quādo licitum est prelato, immo q̄nq; debituz, cedere statui suo, vñus est grande scandaluz subditorum, qd nō expectatur alio modo p̄habiliter terminandū q̄ p̄ cessionē. **A**llius casus est dum occupatio seu retento p̄latre patenter vergit in detrimentū salu tis proprie. **N**am quid prodest homini si vñuersum mundū lucretur, anime vñ detimento patiat̄, aut quā dabit homo p̄ anima sua commutatione. **A**llius casus est vbi manifeste talis retento ip̄pediret ma ius bonum vel in prelato vel in subditis.

Contradicentes essent casus in particulari bñ illud triplex genus. **S**ed brevitatē no stre satiū sunt ista p̄ minc. **P**er que dissoluit̄ p̄ma ratio q̄ siebat de voto, qd nō ob ligat dū vergit in detrimentū salutis, vt exi tu detenore. **A**ltera rōnē solvit dissimilitudo q̄ est inter matrimonii canale et spūiale, lz p̄ueniant in multis. **B**essimilitudo est q̄n ad hoc q̄ in spirituali nō est sacramētu, ex quo cōsurgat indissolubilis nervus et infinitiōe dīna. **Q**uēadmodū de carnali ē exp̄sa lex, qd deus coniunxit homo nō se paret, et sacram̄ hoc magnū est. **S**ic aut in xp̄o et ecclia. **I**nquit apl's. Tēp̄de sol uitur ratio tercia, q̄ solus xp̄us est proprie sponsus ecclie. **A**llii sunt tñmodo vicarii quos per humanam designationem, vel electionē voluit institui, q̄uis officiū sit di vīnū, et sola autoritate diuina primitus or dinatum.

Consideratio. 10.

Haberibilis est in casibus dabilibus vicarii sponsus ecclie ab ipa ecclia, et hoc p̄ eam, vel q̄ cō cilium genera le representans eam, vel per aliquos ad hoc per eam institutos, sive consentiat

De auferibilitate pape

ipse vicarius vel non consentiat sue cessioni.
¶ Sumic in primis argumentum pro
hoc consideratione et veritate precedentis
¶ Nā si vicarius sponsus pōt resignare spō
te ipi ecclie dando ei libellū repudiij. Cum
sponsus et responsa nō debeant quo ad hoc
impar iure censer poterit similiter repudiare
sponsum talē ipsa ecclia sponsa. dū par
ratio vel potior adducet p ipa p sponsum
vel qz pstituere querit eam qz tum inest vel
tyrannide sua tractare / lanando eam / vel
placitando bona sua dissipando. vel qz ab
eti conatur ea in pnicem filiorū. Nullū
quippe statū nullū gradus dignitatis / mul
lum ministratioñis genus dedit deus nisi
in edificationem suā et utilitatē communē
pater ad Eph. iiiij. et ad Lorini. vi. Dicit
enīqz ad pacē eius cuius fines posint pacē
sūm pō. Ethanc oportet dilectio / ppter qd
finis legis ab aplo ponit dilectio in qua et
fundavit christus officium pastoralis. Si
diligis me inquit xp̄us petro / pase oves
meas. Job. vlti. Sed quis non videat ca
sus multos esse possibiles. quoniam aliqui
nūc tacti sunt in quibus ecclesia nō edifica
retur sed destrueretur / nō vniert sed dissipate
retur non patceret / sed depascetur. si nō ce
deret voluntariis vel ejiceretur iniuitus h
qui in vicarium sponsū ecclesie rite et ca
nonice fuerat ordinatus. Nec sit enīqz illa
amirationi quod dicimus quasi contra
riantes illi iussioni. Molire tāgere chāstos
meos / quomodo etiā enī singulari perso
ne fas esset in casu violentie attentare p pa
pam et rērum contra castitatem suam vel vi
tam vim vi repellere. cum appositione in
culpate tutele. et ita liceat stabit qz tāget pa
pā violenter. vel in mare deiçiat / ut simi
liter in casu nō licet idē toti ecclesie prode
fensione sua. et violentie attentate cauta re
pressione?

Consideratio vndecia

Auferibilis est in casu vicarius ec
clesie p cōcilium generale eo nō co
sentiente / vel iniuito celebratum.
Fateamur prius qz regulariē cō
cilium generale nō est celebrandū de iure etiā
diuino non vocante / vel approbante papa
si est vnicus / nec aduersus eū allegatio legi

tima. Sed rēgule generales bene suscipiunt
exceptiones sicut in grammaticalibus ita etiā
moralibus / pseritū vbi casus pticulares
incident modis variabiles infinitis / ad qz
exceptiones ordinata est lex superior interps
aliarum quā Aristoteles vocat epykēiam
v. Ethico. Et alia diuinior quā gnomi ap
pellat in. vj. Ethicor. Nec autē lex semper
habet locum in interpretatione legū aliarū
pticulariū vbi deficere certe ratio et finis
institutionis ipaz. finis autem legū om
nium neduz humana rū sed diuinarum est
dilectio. que vnitatem opatur. Sit ergo ca
sus vbi legis alicuius obseruatio diligat
re vnitatem. et obesset publice salutem. Quis
rōne vtans diceret ea tenere oportere. Mi
mirum nec sibi psci quisqz vller hoc fieri
quanto minus rōta communitas rationa
biliter hoc fugiet. ¶ Quod si quis inten
garer qua autoritate fulcietur vel vice hu
iusmodi concilium / cephalum videtur
sine papa? Respondendum qz autoritate
christi capituli sui et indefectibilis spōs au
toritate preterea legum suarum tam diuin
qz naturalis. que hanc licentiam / vel neces
ritati / vel manifeste charitati. vel religiosi pi
etati concedūt. Pro quo facit textus Par
ci. ij. Be excusatione discipulorū vellemiss
spicas in sabbato / p legē necessitatis confir
matā exemplō Pauli qui comedit panes
propositionis.

Consideratio. 12. 13

Auferibilis est in casu vicarii spō
sus ecclie / per eccliam vel cō
cilium generale hedum cōcilia
tione. aut dictature / vel dentuncia
tione. sed aufragatione judicialiter atqz iuni
dice. ¶ Presupponamus qz iurisdictio id
est qz iuris ditio seu potestas vel iurisdictio
et facultas propinquā dicendi ius. Ietsolz
restringi ad coactuam iurisdictiōnem que
fertur vel dicitur in alterum etiam iniuitaz.
Dequitur prius ex hac descriptione. cō
siderationis veritas. quomodo ecclias et cō
cilium hz in casu facultate pinqz vel
autoritate seu p̄tatem dicendi ius. etiā in al
terum qz in papā suā iuste suscepitus et elect
Molumus tñ impugnare quin summus
pontifex hec p̄tate regitūā et aufragatiā

respectu omniū hominū. Qum christus voluit et cognovit expediens sibi dare pro exercendo eam. Non pro se tantummodo sed magis ad utilitatem ecclesie. qualem auctoritatem ecclesie nō hz totū ecclie residuum. nisi uniuere quodāmodo vel electio. Et ex ista diuisione verū est q̄ claves date sunt nechī vni sed vnitati. Ex hoc cū nō hz q̄ ecclie tota v̄l consilium. absente papa presertim suo demento non possit autorisatūam iurisdictionem exercere. sicut lex q̄ dam diuina et iudeicabilis ad reducendū ipm vel corrigendū vel cōpescendum. Ne noceat ipē nedum ecclie sed sibimet tanq̄ frenētus. vel vt pessima malarum passionum ebrietate seductus. sicut em̄ tradit̄ Christo. v. politice q̄ ad communitates totam spectat principis vel correctio. v̄l tota lis destituto. si iemēdabilis p̄seueret. et hec p̄t̄ inanisibilis v̄l inadūcibilis est a cōmunitate libera. que de rebus suis fac̄ p̄ ad libidinē. nec p̄ appropriationē vel alioq̄ legem p̄t̄ suspēndi. quāt̄ om̄ gishoch habēbit ecclie. Iudaizabat olim petrus p̄ disimulationē paulus ei restituit in faciem. ad Galli. ii. Introducebat Petrus rez nouā in ecclie dei. ad centurionē gentilem intrauit. Et cūn. xi. subortū est murmur in ecclie ita vt compulsus sit Petrus doctrinaz insequi quā tradidit scriptis. vt. s. paratus esset coram tota ecclie rōne. reddere d̄ ea que in ipso erat fide et spe. alioquin nō sibi credidisset ecclie. Quanto fortius et ratio nobilis. possunt oīlo cōtendētes. diffama ti apud bonos et graues et scismate de pinno. d̄ heresitio compellere rationes reddere si se cognouerint innocentes. Sic si machus. sic b̄t̄us Marcellus. sic ipse Hegonus. sic ali⁹ plures iudiciū subire. coali⁹ nequaq̄ ex humili adscēnōe. sicut fūgūt aliqui. sed ex debito et obligatione. quouz multos q̄ cōciliū nō reperit p̄ nicos d̄ crīmine reliquit causam eoz examini iudicis dei terminandā.

Consideratio. 13.

Hysteribilis nō est vicarius sponsus ecclie p̄ eccliam aut concilium generale. quo ad ea que sunt ordinis sacri cuiuscūq; qn semp re

maneat vel sacerdos vel episcopus. si in tam s̄p̄ent aliquando consecratus. Similiter enim de papatu. si diceret ordinem a sacerdotio vel episcopatu distinctum. Quod tempore beati Cypriani martini i Africa dū sanctus Cornelius papatus rome gerebat. fuit error multorum. etiā magnorum q̄ schismati et heretici excommunicati et symoniaci deicabant ab omni gradu et dignitate et ordine. ita q̄ nō remanebant sacerdotes nec episcopi retinebāt episcopalem gradum. nec diaconi diaconatum. Et ita de similibus. Immo usq; ad hoc deuenit ut diceret ab eis q̄ tales nullo modo valebant baptizare sed baptizabantur hiq; baptizabantur. Similiter nec consecrabāt nec ordinabant quin totum postea diceret iterandum. Introducebāt p̄ seip̄sis multis passus scripturarum ut illud. Aledam benedictionibus vestis tē. Affirmabant demiq̄ q̄ tales spiritus sanctū dare nō poterant quē utiq̄ non habebant. Notata sunt hec in decretis causa prima et in quarto suarum distin. xxv. et di. xiiij. ubi magis nō tenet. licet loquatur magis recitat̄ q̄ determinatio. Illusterrimus vero doctor Augustinus post Cyprianū materiā hāc declarauit conformiter ad concilia generaalia. ante eum et post celebrata. et hunc inse- cuti sunt doctores theologi dicentes q̄ ea que sunt ordinis stabilia sunt et indelibilis p̄ptere. dicunt hi imprimitur characteres quē appellant indelibilem et non iterabilem. Attamen p̄ cōcordantia diuersarū sententiārū in hac parte. p̄ficit duplex distinc- tio. Episcopus itaq; hereticus et degrada- tis ab ecclie aut int̄edit dare et facere cō- formiter ad intentiones ecclie. vel baptizat vel p̄securat vel ordinat vel cōfirmat materiā insig et formā debitas obseruat. Que deficit in aliquo istoꝝ. Intentione. s. comp̄ta et erronea vel in materia vel in forma. Se cundū hanc distinctionē p̄cedunt multe autoritates sanctorū. quorum alio dicentes et sacerdotes heretici nihil agant. Intelligunt d̄ his qui secundo modo deficiunt. quales erant plurimi hereticorum et arriani et errantes in ipsa substantia sacramentorum Alij dicentes oppositū sicut Augustinus et ecclie d priorib; intelligunt. Rursus alia

De auferibilitate pape

et distinctio d' efficacia sacrorum collatorum ab indignis sacerdotibus, et ab hereticis. Nam qd talia sunt efficacia pō intelligi vel quo ad utilitatē vel quo ad veritatem. Si pōmo illa dicunt esse nulla, qd neqz plūt facientibus neqz scienter recipientibus, sed oblitū potius. Si secundo mō, sic pōsecrationes hereticoz sacerdotū efficaciam habere et veritez fatendum est. Tandem ex hac consideratione cū suis probationibus quod lationi deductione ponunt̄ ab autoribz, sequitur qd durante p̄sente scismate nō optet dubitare quin utrobiquz fuerint consecrati et sint ven episcopi, et sacerdos pō mutnam successionem vñqz in p̄sens. Nec est difficultas in collatione sacramentorū nisi de sacramento pnie in quo iurisdictio quedā requiritur, quā nō habent heretici scismati vel excommunicati sacerdotes. H̄ec difficultas redundat similiter in illos qd ante scisma fuerint ordinati, et b̄m estimatio nem illorum qui indicarent hanc vel illaz partē esse scismatica, et consequenti non habere sacerdotes nisi excommunicatos et suspensos. Et ita vanus est forte scandalo sum gloriani pō p̄sbyterialis vel epalis ordinatio suscepta furent ante scisma p̄sens, potiusqz hoc tē. Si pō hoc velint b̄m gloriantes vocare se veniū esse sacerdotes et epis̄copos qd posteriores. Si velint p̄terea dicere sicut aliqui dixerunt, et scripsent temporibus illis qd vera sacramēta et veri sacerdotes et veri ep̄i et veri corpus xp̄i et veri baptizmū cū sibi nō sint in hac gte obedientie vel in illa.

Consideratio. 14.

Huic est vicarius sponsus ecclie, p̄ ipam eccliam, aut generalē concilium quo ad executionem licitam eorum omnū que potestate ordinis respiciunt, i.e. qd non licite talia agit. Data quippe est papalis p̄t̄s ipsi ecclie, et sua est, sicut est ipsius pape, qd uis alio et alio modo sua est in qua et pape ad edificationem ecclie, nō ad destructionem. Potest ergo uetus talis potestatis tolli, vel suspendi p̄ eccliam ab eo qd vellet ut manifeste in positione ecclie amēbroū suoz tali dignitate vñ, et si p̄t̄s originis sit

immediate a deo, sit etiā in delibilitate, tamē uetus ipsius multū depēdet ab ecclia et regis, et ceteris suis qui vices eius exequuntur. Et hic fundabilis est possiblitas subiectioz vel suspensiōis obedientie ab aliquo in papā rite electo. Nā qd obedientia talis stetit est p̄ceptū affirmatum, qd non obligat p̄ sp. nec in p̄nicem ecclie. Si videt ergo ecclie qd p̄stare nūc obedientia pape in amministratore ordinū, sacerdorū et filiorū fieret ecclie p̄nicios et pape iustificante, cur nō suspendere potest modi obedientia, quod scilicet nullū inobediendo cadat periculum. Nec aut subtractio obedientie magis adhuc fundabilis est in his que sunt temporalis amministratio. Sed utrū hec obedientie subtractione vel suspensiō valeat p̄ alium qd p̄ ecclie iam vel generale coquid forte videretur respondendū negative, pertinet si fiat b̄m de subtractione generali et autoritatina, et que ligat omnes de ecclie in hoc stare. Hec est de subtractione particulari, quo ad hos vel illos que nō fertur autoritatine, sed vel doctrinaliter et insinuatue vel necessitatis quadā inductione. Iubebit (Exempli grā) summus potest coram theologis exptis qd fideles credentes p̄ sanctū nō procedere a patre filio, dicimus qd theologoz ent doctrinaliter resistere, et dicere qd sibi nō obedient. Iubebit alter summus potest qd fastet regnum francie igne et gladio, dicimus qd regis ent resistere et ubere qd ei nō obedient sed resistat, hoc eas est agere cui cūqz in quē vim illatā vel leti infere etiā verū papa. Nō est par iubebit ipse idem p̄ventio ad pacem ecclie nō queratur eijs convenientibus, et congruis, aut etiā p̄ euū irratib⁹ aut qd ecclia nequaqz congreget ne forte ipsiū ejiciat. Dicimus qd omnū catholicoz ent resistere et nō obedient. Qd si sit aliquis qui tota p̄sidentia suam, et papalem dignitatē couertere velut in instrumentū nequicile, et destructionis aliquid nisi subducendo se ab obedientia talis potestatis servientis, et seipsa abundantis, et hoc ad tempus, vel quousqz ecclie vel cōdileum p̄uiderit, hoc fas erit, dum tamen illud agere p̄is quedā impellat necessitas, nō li-

Ab ecclesia

3

bido. seu cupiditas assumendi improbeve
lamen malicie libertate. scatenur enim duo
illa nullo modo obere fieri. nisi manifesti can-
sis virgentibus ne in toto corpe ecclie dete-
rior et generalior. scissura fiat et inducatur. dum
particularia membra puerescunt non obedire. si-
cut notat Christo. in poll. pestinum et consue-
scere non obedire principi sui regi. Quanto
magis errorea et dannata est assertio quod licet
venientibus subditorum. mor et aliquis est tyran-
nus ipsum vijs oibys fraudulenter et dolosus
sive quavis autoritate vel declaratoe et iudi-
catoria morti tradere. pserit si addat hecas-
sero quod tyranus ille ois est quod non pserit ad vi-
litatem subditorum sed de hac re alibi. dum qua vi-
derint assertores.

Consideratio. 14.

Asperibilis est vicanus sponsus
ecclie per ecciam. aut generale co-
cilium pperuo vel ad ipsa. quo ad
ea oia que sunt iurisdictionis. sa-
tis indirecte deductio consideratiois istius
patet ex precedentibus. Nam ppter ab aliquo rite in
papa electo tolli tam de iure quam de facto subdi-
ti in quos debet iurisdictione exercere. Et
ita pindirectum iurisdictione non subsistet.
Contra vero directe et absolute possit omnis
potestas iurisdictionis a papa rite electo re-
moneri. posset esse duplex imaginatio quod ad
aliquas iurisdictiones qualis est iurisdictione
respiciens sacramentalem absolutionem quod
alterius est romana quod aliae respicientes foru-
terius. Hac enim iurisdictione habet conse-
fessor pape super ipsum. cui tamen non posset communica-
re iurisdictione in foro exteriori supra papam
et quod eum posset excōmunicare. Dancun-
sup iurisdictionem haberet in casu necessita-
tis omnis sacerdos apud peccatorē subi vo-
lentez confiteri. Bicerent ergo aliqui de hac
spirituali iurisdictione sicut de potestate or-
dimis. quod licet ipsa asperibilis sit in se et in sua
essentia. non est eius usus impedibilis mo-
dis factis. Dicitur enim impediunē lassitati-
ci et henc ipsi ab ecclia ne quisque eis nisi in
casu necessitanē debeat confiteri. Dicent
alii quod talis iurisdictione non soluz unpedit in
suo usu sed etiam tollitur ministerio ecclie.
et plati superioris dum degradat hereticus ali-
quis platus vel sacerdos. et hoc quod conde-

scendit denuo tollere ab illo sacerdote ppter
divinitus sibi collata p ministerio ipsius. tam
quod per causam sine qua non sicut imaginatur
doctores multi de potentia collata sacramen-
tis respectu genere quod figurat. non enim attingit
illa virtus actua sacramentorum substantia
gratia. sed tamē sunt causa sine qua non
talis gratia nequaquam crearetur. Sicut ppter ea dis-
cimus de infusione aeti in embrionem dispo-
situm. Et magis ad ppositum de recessu am-
met a corpore p inductionem em discouementos
qualitatibus. prestatum si imaginemur quod anima
sicut crebat prius ita non cannibalaret con-
sequenter ad has dispositiones vel ad alias
vel exemplificemus de annihilatione gra-
tie p peccatum mortale. Advertamus te-
men in hac materia quod optet nos cōcedere
consequenter ad premisso et ad factum. Cele-
stini qui cessit papatu. quod papatus non di-
cat ordinem super sacerdotium vel episcopatum
Quod insuper non dicat iurisdictionem inabdi-
cabilem humana voluntate supra episco-
patum. Alioquin tunc temporis remansis-
sent duo habentes papale dignitatem. aut
talem que fuisse superior ad episcopalem vel
archiepiscopalem. Optet ut videtur consequen-
ter dicere quod mortuo vel cedente bonifacio
qui in locum celestini successit ipse. Celestini
potuerat assumi in papatum sine noua
aliciuius ordinis. vel potestatis iuridice es-
sentialis et inabdicabilis collatione. quem
admodum dicimus de epali dignitate ibi
quod fuerunt degradati vel delecti. quod uerū pos-
sunt restituiri nulla consecratione noua facta.

Tunc autem consideratis pfectu studiosissimis
ad cognoscendum magis et magis quid dic-
cat vel importet. et quid non papalis digni-
tas. et qualiter potest exercere iuridicū ecclia circa
papam. Note. Bonaventura in libro de iuris
quarti ubi querit si epatus sit ordo superia sa-
cerdotum. et ponit quod neque epatus neque papa
tus dicunt nisi plenitudine aliquā vel dignita-
tē in ordine et ordinē nouū nullū addit.

Consideratio. 16.

Asperibilis est vicanus sponsus ecclie
per ecciam aut generale concilium ut
dicunt etiam hoc enunci pprobabile
est quod magis fiat desumptive et iuridice quod sola
declarative seu dictative seu consiliative.

De auferibilitate pape

Conuenit due opiniones ut alias tagebatur de destitutione pape. Una ponit qd papam labi in heretici. i.e. dñm hanc est. et eo facto p dñm depositus. et pcedit iure dño papale dignitate sive hec heretici sit secreta ut ampliant alioq. sive sit manifesta. ut placet a lijs loq. restrictus. **C**redunt alioq. nullus nte in papam electus reddere p alioq. cuncten eo facto depositus hz bñ sit deponendum. et manet talis nte electus p papa usq; ad suaz depositiois latam p eum. p eccliam vel generale p cilium. aut nisi cessent spote sua. quaeadmodi in alijs epatibus et dignitatibus minoribus dicunt eē certum. ita qd resolutio finalis bniq. opiniois quā nūc dicimur probabilem. stat in hoc qd sicut nullus efficit papa lege stantez nisi fieret noua revelatio vel miraculosa institutio. nullus in qua talis nte efficit papa nisi p legitimā electionem dominorum cardinalium. aut alioq. qbus hec protestas collata fuerit p eccliam. aut p generalē p cilium. sic nullus talis nte electus delinit esse papa. nisi p destitutio legimitim facta ab ecclia. vel p cōcilio vel alijs quibus voluerint pferre ecclia. vel p cōcilio hmōi p tatem. qualis nondum collata esse repitur. **P**robabilitas bniq. opiniois fundata est. alias i. alio opusculo. Et nūc breviter repeatam qd dcentes aliqua. Primo qd status hierarchicus in ecclia debet esse certus et constans. da oppositū. Nam ecclia nō fuisse sufficienter instituta. qd subditū remanerent p expoſitu discrimini peccati mortalis inobedientio vel non obediendo suis superioribns cui nō possit eis p stare sufficiēter qd supiores ius pcedissent in pſidendo. vel ipm retine rent. **A**c pindē dicimus p sequente qd titulus ecclastice dignitatis vel autoritarum modū dicerunt heretici qui nominabātur pauperes de lugduno. et alijs similes. sicut deducit Bonaventura in distin. xro. quarti. Alioquin nihil esset certū in actibz hierarchicis. Dicunt nemo scit an odio vel amore dignus sit. **E**t eadē radice pateat qd per sciam vel reprobationē eternā. nō datur vt aufer p case titulus ecclastice dignitatis. **N**ā iudas pscitus fuit apls. et multi pdestinati carent tale dignitate. **S**equit amplius qd titulus ecclastice dignitatis nō est

fundatus in donis gratiis latentibus in anima. qd de illis cōstatre nō pōt subduci nisi forte p revelationē. et pserum si sint dona que statim habita statim pdi possūt. qd dicuntur ppter caracteres idelibiles. postq; se habiti sunt. et de quibus psupposita fidē p haberi sufficiens certiendō. dū aliquis ne suscipit sacramenta imprimentia tales caratceres. **A**ccadamus rursus qd sicut in iustus homo sine charitate et in peccato mortalī potest inste dominari ipsiliter etē vel princeps in isto titulo. Sic etiam pōt esse eps/ vel sacerdos. **E**t hoc sequit ex pioribus cōtra imaginationē aliquorū nostri temporibus in anglia. et alibi. qui posuerit omne dominū et omnē dignitatē fundari in iusticia charitatis et qd sine ea nihil pōt esse iusti neq; iuste sicut neq; possident. qd utiq; repugnat assertioribus sacra scripturē in locis plurimis. in qbus idolatre et pefundi homines et reprobi appellatē reges. vt saul. Cyrus. Achas. Under chrysostomus doctriνe pphariseis et reprobi daret obediētia in doctrinia eōp dum ait. Supradī cathe drāi mōysi sederunt scribe et ppharisei que dicunt facite tc. **V**icamus consequēter qd dignitates ecclastice nō fundant in fide interiorū. neq; in spē scī. neq; in charitate. pater ex eisdē fundamentis. **A**c pindē sequit vltērū qd deficiente fide in aliquā plato nō est cōsequens et morū gloriē pistoriale dignitate qd nec fides ē necessaria eiū fundamentū. **P**ater amplius qd canōes sacra scripturē. ac summōr pōnūtē dicentes hereticos esse vitandos tanq; ethnicos et anathematizatos. verum dicuntur cōstat eos tales esse. et marime qd sententia in dictiarū. aut pprā cōfessionē. aut facti cui dentiam. **P**hibilominus qd tales sunt eo facto deposita dignitatibus. et qd eas pōdūt sine destitutione non habet et eisde ca nonibns. **A**ut si aliqui canones videantur hoc sonare denotorijs et manifestis hereticis. qui sunt eo facto depositi intelligi possent qd contra tales nō requirent processus iuridicis. ordinatis ad degradandū eos p sententiā diffinītū. sicut in occulatis et in confessatis opererit. **V**icamus ergo p dñdat ius ptitulū ad papalē dignitatē si bo-

Ab ecclesia.

3

Mo sit capax huius electionis. atq; dignitatis. et si sit viator baptisatus. sit p humam destitutionem pgit illa p'sidentia et non aliter. eo in initio siue sit hereticus siue sit scismaticus. **E**t duz opponit q' hereticus no pot esse membrum ecclesie. Et omnis p' esse caput eius vel vicarius eius. aut spousus multa in hanc suam. **N**on est q' hec ro v'l sit si b' ppendat oino fuit illa que fundavit oes eroes de quibus p'ctu est q' solus iustus iuste d'nat. vel est sacerdos vel c'leq'at. et ita de s'libus. **N**otemus ergo sine p'cessu longiori q' multe sunt conierones m'bro'w in corpe mystico ecclie sicut diuersae sunt in eodem corpe unitates. **E**una est enim unitas charitatis. Et ita sol habentes charitatem dicuntur vere membra ecclie. Alij q' tunc cunq' fideles sunt. vel ut p'sisa vel ut anda. et mortua membra. imo sunt p'ritores d'ni sui. nec de familia eius. hoc modo dicitur. nec sunt digni pane q' vescuntur. **A**lia est unitas in donis naturae. sicut oes hoies. p'nectunt in intellectu et in r'one. **A**lia est unitas in s'li p'cipitatione s'ctorum. et p'sertim in unitate baptismatis in q' caracter imprimitur in qua unitate p'recunt oes qui baptismis rite suscepserunt. etia' vbi fiducia actualis. vel habitualis. p'didissent. **E**t hec unio videtur absolute sufficere ad hoc q' aliquis rite in pap'a electus. maneat caput ecclie quousq' fuerit q' s'niam diffinimam depositus. **M**olo tñ p'pterea dicere q' semp sit obediens talis heretico. vel no sibi resistendu aut q' sit ap'pellatione papalis dignitatis honoratus. **Q**m in casu sicut iam tactu est poss' papa verus manens papa liceat etia' ligari vel in carcere. vel in mari demergi quanto magis posset obedientia sibi. vel reverentialis notatio denegari.

Consideratio 17

Heribilis no est vicarius p'spus ecclie rite prius electus. **S**quoniam poss' creare veros sacerdotes. et ep'pos. et alia facere q' ordinem suu respiciunt in tali plenitudine receperunt. absq' hoc q' iterari debent ea q' fesserent. q' valida sunt iure diuino q' uis peccabit ipse cum p'cipibus suis si hoc att'z

ptauerit. **C**onsil're q' iurisdictione puram respiciunt. illa p'nt dici valida q' egenit talis q'diu toleratur ab ecclie. et hoc iure seu approbatore totius ecclie. vel p'cedens tum pontifici. et concilioru generali' insitudo. p'sertim nisi aliunde ex culpa subditoru talia redditia fuerunt iniuriosa. q' p'ticipat in crimin'e. **N**on est hec consideratio multis dubitatibus q' ponitur ore durante hoc pestifero scismatico. tam in collationibus ordinu. q' in dependentibus et collatibus b'nificioru et s'libus. vbi facilis se expedit opinio qu'a p'babili mo possumus in p'cedenti' consideratio' circa obiecta. **M**ultu' p'dest insup eadem consideratio ad celiori' et expeditiori' terminacionem scismatis p' via cessionis omissa qualibet discussione facienda.

Consideratio 18

Heribilis est vicarius sponsus ecclie tanq' hereticis aut scismaticis etia' vbi in casu ipse no est veraciter et mentaliter talis. **I**ffigemus summatis casus aliquis circa p'sonas alias qui s'li p'nt in pap'a caderet. duos inuenimus in iuribus expressos. **C**eluis est dum aliquis sustinet excoicatione ultra annu' et circa sup materia fidei. nec r'ndet. **A**lius dum citatis cora' induce renuit p'stare iuramentu. **T**alis aliquis poterit manere semp' verus fidelis atq' ipse tanq' hereticus iuris p'suptriode d'nnab'z. **T**ercius assignat casus si timore mortis vel alia passione motus quis vocaliter negat ea q' sunt fidei. nec possit aut velit sufficienter se purgare. **Q**uartus casus sebi' actus hereticales. aut idolatricos. habebitur p'sumptio vehemens contra aliquem. et talis nec poterit aut velit sufficienter se purgare. **P**icunt aut' actus hereticales vel idola'ria. qui sunt c'contrarii vel oppositi actibus quibus solet fieri p'fessio fidei et religionis christiane et cultus domini. sicut est genuflexio cora' sacro altaris et ingressus templi. et similia. **E**t in hoc multum valet vsus ho'mi. sicut talia signa. vel talia accipientiu'. **C**ui si quis exhibet talia in honore machometi v'l'ido'loru'. aut si oppositis facis detestaretur sacramentis altaris. et templum dei. et sacras

De auferibilitate pape

unagineſ / ſilia faceret. haberi deberet de
hereti / idolatria ſuſpectuſ. et hoc vel vche
menter vel grauerter. vel leuiter ſim q̄ plu-
reſ caeſuſiptione aggrauat̄es / pauciores
relenat̄es cōcurrerent. Et hic eſſet longus
ſermo de modo accuſatoř taluř coram in-
quiſitore. qñ ſc̄ et qñ nō veniūt iudiciale-
rē in matēria fidei vel idolatrie praetradā.
Casus quintus inuenit. vbi quis p ſal-
loſ teſteſ accuſat̄. atq̄ cōuincit fuſſe rela-
puſ in heretis iam damnataſ. Ille plane
dānabit̄ / iuſte dānabit̄ p ecclēſiā q̄ nō in-
dicat de occultis. ſed de allegatiſ / pbat̄is
p ſuſiam. **S**extus caſuſ incideſ cū qua-
to vbi quiſ etiā leui ſuſpitione notatuſ de
fidei. vocatuſ fuerit ad iudiciū. et venire ne
gleixerit ſeu cōtempſerit. aut forte nō potu-
ent. de qua tñ impotētia fidē facere nō va-
lebit. cum em̄ ſummuſ pōtifer iuxta p-
bata priuſ. poſſit tam doctriinaliter q̄ iudi-
cialiter denūciari deſeri / accuſari corā cō-
cilio generali in matēria fidei / cultuſ diui-
ni no repugnat caſuſ iſtos / ſiſles i pō poſ-
ſe repini. qui circūdatuſ eſt infirmitate. ſi-
cut dicit ap̄l. Expienie voce loquēs.

Conſideratio 19

Auferibilis eſt vicarius ſpon-
ſus ecclēſie p ecclēſia; etiā ſine
culpa ſua. q̄iuis non ſine cauſa.
Langamus ſil̄ caſuſ aliq̄s.
Vbi corā tota ecclēſia vel p cilio generali p-
ponere. et p bareſ p teſteſ. q̄ papa q̄ forte
eſt deteſus inter ſaracenos iam obiſt. et cū
ecclēſia iam nō poſſit co mode diuitiis re-
manere ſine papa. videſ oīno q̄iin hoc caſu
p cilio potenſ creare nouū papa. et cū nō
poſſunt eē duo ſil. videſ q̄ pamus eit de-
ſtitutuſ p cōciliū. Poſſet etiā deſtitui. vbi
cōſtaret de vita. ſi de eo ablata eē ſpes oīs
redundi. **A**lter caſuſ eſt vbi q̄ ſite ele-
cuſ in papa efficeret adeo iuſtilis. ppter
indispositione corporalem ac ppter carentiā
ppetuā uſu ſonis. q̄ p conciliū iam p en-
cōgregatū dum ſane mētiſ erat expediret
aliter puideri de ſummo pofſice. **A**lter
caſuſ eſt vbi poſt electione canonica alicui
iis in papaz / cardinales. ipſi cardinales
oēs morerent p uſc̄ poſſent electione ſu-
am canonica publicare. conſtat q̄ ecclēſia

non tenet hunc recipere p papa. ſita poſſet
ad electione alterius pcedere. **A**lter caſuſ ſtat cū priu. vbi nullo mō cardina-
laſ etiā viuētes poſſent facere ſide ſuffi-
cientē de electioſ canonica facta circa vnu
qualiſ caſuſ videt̄ eē / fuſſe in ſcimte p
ſenti ſi bñ ppendaſ. Etiō circūſtātia eius
multuſ iuſſificat pcessuſ habitos contral-
loſ contendenteſ / aduerſuſ cardinales.

Alter caſuſ ppter cōm eroē ant elec-
tionē ſubditoruſ aur ipſoruſ maliciā ge-
nerale de quibus nō eſt pſumendū q̄ en-
q̄ debeat̄ obedientiæ / pſtare tali qui fuſſe
in papa ſite electuſ. tñ alteri nouiter elige-
do pati ſunt. et forte ſi greci vellent adven-
tatem ecclēſie redire. dūmodo tollereſ pa-
pa iam exiſteſ / nouiſ ſite canonice crea-
retur. Confirmat hoc imaginatio caſuſ il-
liuſ iuxta positione **I**nnoceñi / aliorū iu-
riſtātū. qui dicent hoīem exp̄ſe pfeſſuſ
in religione. poſſe xorem ducre p ſalua-
tione magne gentis aut ad fidem couerſi-
one. Cur nō ſil̄ p aliquo tanto bono poſ-
ſet ſite electuſ. p ecclēſia aut conciliū gene-
rale deſtitui bono zelo / et integra chantate.

Casus alter ſextuſ eē vbi p iuramentuſ
et votuſ aliquiſ in papa ſite electuſ / ſeipſi
ad cessione obligaſſet ſi differeret hoc ad-
implere. in ſcandaluſ pplozuſ putaniuſ
ex tali facto pape. / q̄neq̄ iuramentuſ ſuſ
obligantur / neq̄ votiſ / qualeſ caſuſ ha-
bere videtur in manib⁹. **N**eniq̄ etiā
caſuſ notati in hac / pcedenti cōſideratione
vit aut nunq̄ uifuerint / nihilominus et
pediēs eſt tāgere ad inquiſitionē ſolidioſe
veritat⁹ / ad cōfutationē illorū qui iniuri-
buſ ſuſ ſcriptis oīa ptiuſlatuſ ſuſſi-
ter arbitranſ eſſe deſtaſa.

Conſideratio 20

Auferibilis nō eſt vſq; ad con-
ſummatione ſeculi vicarius
ſponsuſ ecclēſie. quiñ aliq̄s cer-
tuſ / vnicuſ ſpicioſ / thoclege
ſtante / pſuſpoſita mēdi duratōe longi-
ſima. **B**et oppoſituſ tunc ecclēſia man-
ret impfecta vſq; ad cōſummatione ſeculi
nec ſuorū gauderet integritate mēbriouſ et
pſertum mēbri pincipaliſ. **N**uo circa cō-
ſluſam uſu ſuagruplia corollario mo-

rati conformiter ad predicta et ad alias considerantes alibi notatas super eadem materia
Per dicamus primo quod hi repugnant ordinationi christi et ipsius sancto rebellis sunt quod patris scismatis terminatione impedirent modis talibus quod sciunt aut scire debet ad pacem primus reducendam esse vel iniurias vel nocios ut si queratur fieri pax per reductionem unius obediencie ad alteram vel per viam armatum vel per dispositionem iuris que non sunt probabilitate et salubriter expectanda. Nec sufficit dicere habemus papam christum sufficit ut credamus in eum nam talis unus ad christum et si sit necessaria non tamen usquequam sufficit ut in ea stenus non per curando quantum in nobis est unione altera ad unum vicarium suum in terris de quo constat ecclesia. **A**ccidimus prius per secundum corollario quod hi falluntur et falluntur qui propter affectionem qualcunq; comodi vel honoris vel amicicie circa alterum pretenduntur et tenderentur impedire sua cessione pro impletione iuramentorum et votorum suorum et pacis datione si nolent sua deictionem obvi hoc agere renuerentur immo plus quam magis aliis fuerint amicius tanto amplius de hoc cogrere et eorum spiritus salutis fiat et ut patet oib; quoniam zelo malo zelati sunt eos aliquantum sed zelo chartatis. Iz forte vel error vel deceptio in iudicio particularium agendorum interuenire potuerit. **N**icamus preterea per tertium corollario quod hi iniuri dei et spiritus sancti sicut credendum est inspiracione tracti fuerunt qui ad concocationem sacri concilij missis celebrandi dederunt opera et promptitudinem postiterunt poststant et persistabunt. Ille orando ille exhortando hic predicendo ille compiendo et ita defingulis. Impeditores si qui existent numeradic sunt inter illos de quibus nunc detigimus qui rei sunt detrimetorum omnium tam ipsalium quam spiritualium ex hoc scismate horredo nascentium qualia vix sufficerent tractatus grandis vel summatum enarrare. Nam quod patens est audiire ecclesiam qui sunt regeneratione vel nollet damnabiliter vel damnabilis impidiret. **N**anc conocatione per finali sententi sue predictionis ad deum quesumis in more rex francie Karolus quintus. Ad hanc esse debet finalis resolutio omnium qui de scismate nolunt increpari apud deum immo ad hoc regit neutralitas accepta si bene capiat

Nicamus ad extremum per quartum corollario quod hi qui sacrum concilium pisani constituerant sufficiente habeant auctoritatem de scienti duos contendentes aut suos complices si noluerint parere dictatis per hoc concilium in cessione facienda realiter et de facto et cito et alijs requisitus poterint quod procedere ad electionem unius tercij vicarii qui tercium et indubitate ab ecclesia potent et debebit reputari. **E**tiam ebi non oportet obedire velle sic electo quod tamen non est indebitum presumendum. **E**cce ergo viginti considerationes quodammodo ordine geometrico sequentes. Quae iunctis alijs sedecim in quarum qualibet initium est unitas ecclesiastica. Ad ditis quoque alijs quatuor dudum tarasco ne predicatis redduntur. **R**es considerationes et he qualem possint asserre studiosioribus cognitionis materiam sit eorum indicium qui viderint. **P**ostulemus tandem et inauspiciabilis sponsus ecclesie Christus vicarium certum et unicum nobis institutum ac gloriam nominis sui et nostram omni salutem. **P**rostante eodem qui est benedictus in seculo seculorum Amen.

Sedecim considerationes quarum hic mentionem fecit paulo post subsequentes. 4. **A** Quatuor aliae in sermone tarascoe predicato qui incipit Apparet gratia dei tecum etiam subiungentur. 6. **A**D

Sententia magistri

Johannis de Hermon de modo habendi se tempore scismatis;

Habemus tollendam quoniam etiam in presenti scisma pertinaciam in probitate temporum nimiam specialiter in patria flandrensi si permanent aut falsis assertiis suis certissima et primitissima scismata formant et fraternali violenti charitate. **D**um homines ab obedientia debita suorum superiorum auertunt. **D**um postremo protestabili sua opinione et humana tradicionem legem dei sanctam et stabilem dertere contemnere et violare compellunt. **D**ignus dupli quodam fundametalia per me posita